

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

XIV. Quàm dilecta tabernacula tua, Domine virtutum; concupiscit & deficit
anima mea, in atria Domini! Psal. 83.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

Quam dilecta tabernacula tua, Dñe
 virtutum: Concupiscent et deficit anima
 mea in atria Domini Psal. 87
 C. Blancus f.

44.

XIV.

Quàm dilecta tabernacula tua Domine virtutum!
concupiscit, & deficit anima
mea in atria Domini. *Psal. 83.*

O Qui sidereas ducis fortissime turmas,
Cui cingunt decies millia mille latus!
Quàm tua Regifico radiant Pretoria luxu!
Mens stupet, & tanta languet amore domus.
Mœnia Tenario defendent marmore muros,
Limina sunt Parius portaque celsa lapis.
Vestibulo rutilant adamantum lumine valvæ,
Amplaque magnificus culmina splendor habet.
Fulgurat excelsis fulvum laquearibus aurum,
Et camera aurata cedrina fulva trabe.
Tectum augustum, ingens gemmisque auroque superbum,
Quale putes ipsum posse decere Deum
Stratus humi calcatur onyx, vitreique plateas
Stellarum fundant marmora fulva globi.
Iam sua temperies placido mitissima Cælo est;
Qualis vti vernis aura tepet Zephyris.
Nec glacialis hiems tremulo pede pulsat Olympum
Læta nec hiberna grandine tecta sonant.

Nec

Nec pallent viso moritura sole pruina,
 Nec stant marmoreo flumina vineta gelu;
 Nec coquit aestiui Cererem iuba saua leonis,
 Solstitij medius nec furit igne dies.
 Nec viridis folijs sanguis fernore recedit,
 Nec tostus nimio sole fatiscit ager.
 Perpetuum ver astra colunt, frigusque, caloremque
 Inter, Coelicolae tempora veris agunt.
 O qui sidereas habitas, Rex maxime sedes,
 Quam tua praeter terris inuidiosa domus;
 Quin absunt gelidi brumae intractabilis imbres;
 Quique rigat madidos imbrifer haedus agros;
 A Eoliaque silent animae tranquilla per alta.
 Quassaque nec venti murmure spica tremunt.
 Stat placidus positus Aquilonum flatibus aether,
 Servat et aeternus longa serena tenor.
 Sed neque flammam es liquido lauat aequore currus;
 Nec subit occiduas Sol fugitiuus aquas.
 Nec premit astra dies, neque Sol fugat aethere stellas.
 Nec premitur lassus nocte fugante dies. (lass)
 Nulla polos tacitis nox obruit atra tenebris.
 Nigraque subducto somnia sole vocat.
 Exulat aethereis longe nox horrida terris.
 Et nitet aeterno lumine clara dies:
 Clara dies, iucunda dies, septemplice Phœbi
 Fulmi-

Fulmineam nostri lampada, luce pre mens.
 O qui sidereas habitas, Rex maxime sedes;
 Quàm tua præ terris inuidiosa domus;
 Sollicita procul hinc posuere cubilia cura,
 Et metus et tristi luridus ore dolor;
 Et caput atrato luctus velatus amictu,
 Lessus & impexis nenia mæsta comis.
 Et labor & toto gemitus proscriptus Olympo,
 Et lis & rabidi iurgia rauca fori,
 Rixæque, inuidiæque, cruentaque sanguine bella.
 Monstraque, quæ secum plurima bella trabunt
 Pauperies febrisque, famesque sitisque luesque.
 Quæque sequi solita Martia castra neces.
 Hic clausa Bello portæ, & sine militis armis
 Otia coelicola mollia pacis agunt.
 Non galeæ non scuta micant, non classica clangunt,
 Mitescunt positis aurea sacra tubis.
 Tabificique absunt, examina pallida morbi,
 Quæque cohors Letho præuia sternit iter.
 Quin etiam Letho interdictum moenibus urbis,
 Nec quidquam in Superum corpora iuris habet
 Latitiæ data cura domus, quæ sedula fletum
 Elysij longè finibus arceat agri.
 Instruit auratis conuiuia Regia mensis.
 Quas recreant festis gaudia sancta iocis.

Non quia Cœlicola dapibus ieiunia soluant,
 Aut ullus Superum proluat ora liquor.
 Absque epulis hic omnis amor compressus edendi,
 Omnis & absque meri munere pulsa sitis.
 Non istis temerant Superi conuiuia mensis,
 Aut Regio similes suggerit illa dapes.
 Elysium sine carne epulas Bacchoque ministrat
 Cœlicolumque venit nullus in ora cibus.
 Cœlestes onerant, incognita fercula lances,
 Quales nemo hominum, contigit ore cibos.
 Ambrosia, Superos hilarat, quis nescio, succus,
 Dius et ætherio nectare potus alit;
 Sicque super strato aeternum discumbitur ostro,
 Gaudet & auratis gens epulata toris.
 Gaudet, et Angelicos placidis bibit aurib⁹ hymnos
 Et salit, & rutilam sub pede plaudit humum.
 O qui sidereas habitas Rex maxime sedes;
 Quot tua delicijs affluit illa domus?
 Iam flagrat, & studio nimis inflammata videndi
 Mens desiderio deficit agra suo.

BONAVENTURA

Soliloq. cap. 4.

O Anima quid dicere valeo, cum futurum
gaudium adspicio? iam pœnè præ admi-
ratione deficio, quia gaudium erit intus & ex-
tra, subius & supra, circum & circa.

R

Fuge